

Eski Bir İstanbul Türküsüyüm

– Kasvetli · 11 Aralık 2015

Gizemlerle dopdolu
Eyüp Senti;
Sabahın ezan sesinde,
Yıkar
Bütün nurlu yüzleri.
Yaşam
Beni, benden alır.
Diker
Eyüp Sultan'ın Kabri'ne
Nöbetçi.

Topkapı Surlarında;
Fetih tapusudur,
Ulu batlı Hasan'ın diktiği
Sancak.
Yer, gök
Gelmiş, geçmiş.
Ellerinden
Bir şeyler gelmiyor.
Selam dururlar
Ancak.

Sarayburnu'nda;
Fi tarihli bir
Efsaneyi anlatır,
Boğaz'ın serin suları.
Haliç'in girişine çekilen zincir,
Ayasofya'nın iflası.
Ne kadar yıkansa
Kurumaz,
Bizans'ın
Kirli çamaşırları.

Sonuna kadar
Aç kapılarını

Topkapı Sarayı;
Yavuz Sultan Selim,
Mısır Zaferi'nden dönüyor.
Boşuna mı dövünüyor
Mehter Marşları.
Küf kokan galerilerinde
Tarihin ak-pak yüzleri
Derin uykularında uyuyor.

Çocuksu heveslerimizle
Ciğerlerimize dolsun,
O eşsiz vapur dumanları.
Sirkeci-Eminönü'nde,
Damak tadı yenilen
Ekmek arası balık.
Soğan kokan ellerimiz.
Ya seyyar satıcı sesleri;
O sırlara
Bir daha mazhar olmadık.

Karaköy'deki kalabalık;
Köprü'nün altı da
Üstü de bir.
Yabancılaştırdın bizleri.
At arabaları kovan
Metro Tramvayı;
Kimler dinliyor,
Bu keşmekeş senfonisini.
Sosyete züppeliği ile,
Yukarıdan seyre bakıyor
Galata Kulesi.

Dolmabahçe Stadı'na,
Küçüğüm diye alınmadığım gündü.
Metin Oktay'ın ağları delen golü;
Dillerden düşmedi bir türlü.
Dokunmayın, ne olur
Çocukluğumdur;
Popumda donum

Türlü heveslerle,
Dolmabahçe Tahta İskelesi'nden
Denize girmekte...

(20 Kasım 2010 tarihli 8.şiiir kitabımdan)